

ΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

MΙΑΝ πρωίαν — πρὸ δὲ λίγων ἡμερῶν — οἱ παρ' ἡμῖν φιλολογικοὶ κύριοι καὶ τὸ πολὺ κοινὸν μετ' ἀποριας ἀνεγίωσκον εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι δύο τῶν κορυφαίων λογίων, ὁ πρωτοτύπου ἔξαρτεως περιπαθής ποιητῆς καὶ Κωστῆς Ηλαχαῖος καὶ ὁ χαριτωμένος εὐθυμογράφος καὶ Μπάμπης "Αννινος" διωρίζοντο ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ὁ μὲν ὡς γραμματεὺς τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ δὲ παρὰ τῷ αὐτῷ ὑπουργείῳ ὡς γραμματεὺς Α' τάξεως. Καὶ ἡπόρει δικαίως πᾶς τις, πῶς οἱ δύο οὗτοι διακεκριμένοι λογοτέχναι κατώρθωσαν νὰ τύχωσι τοιαύτης εὐνοίας, ἀφοῦ εἶναι γνωστὸν ὅτι τὰς δημοσίας θέσεις νέμονται ἐν Ἑλλάδι μόνον οἱ πιστοὶ εἰδωλολάτραι τοῦ κόμματος, ἐκεῖνοι δοσοὶ ἔχουσι λάρυγγα ἴσχυσὸν νὰ κραυγάζωσιν ὑπὲρ τοῦ καρδιονίου ή τῆς ἐληπίας, καὶ νὰ ψηφοθηρῶσιν ὑπὲρ τῶν πολιτικῶν ἐκμεταλλευτῶν τῆς ἡμέρας. 'Αλλ' ή ἀπορίᾳ μετεβλήθη εἰς τοιαύτην ἐκπληγὴν καὶ θυμασιὸν ὅταν ἐγένετο γνωστὸν ὅτι οἱ δύο οὗτοι ἀντιπρόσωποι τῆς νεωτέρας φιλολογίας μας, ὅχι μόνον τὰ συνήθη μέση τῆς συναλλαγῆς δὲν μετεχειρίσθησαν, ἀλλὰ καὶ μέχρι τῆς τελευταίκης στιγμῆς ἡγγονούν κανὸν τὸ πρᾶγμα, πρὸς δὲ ὅτι ὁ νέγλις ὑπουργὸς καὶ 'Ανδρέας Παναγιωτόπουλος ὅλως αὐθορμήτως καὶ ἐξίδικος ἔκτιμης τοιαύτης εἰς τὴν οὐδεμίᾳς παρ' οὐδενὸς καρματικῆς ἀπαιτήσεως, προέβη εἰς τὸν διορισμὸν τούτων, ἀμείβων οὕτω ηθικῶς δύο εὔγενες ἔργατας τῶν γραμμάτων καὶ ἐν τῷ προσώπῳ αὐτῶν τὴν παρηγκωνισμένην φιλολογίαν μας, πὼ παντὸς δὲ τιμῶν ἐκτὸν καὶ τὸ Ὑπουργεῖον, οὐ προίσταται, διὰ τοιαύτης μοναδικῆς ἵστως πράξεως εἰς τὰ ῥουσφετολογικὰ κρονικὰ τῆς ἐλληνικῆς διοικήσεως.

Τὸ γεγονός αὐτὸν καθ' ἐκυτὸ μόνον, δίδει ἡμῖν τὸ μέτρον τῆς ἡθικῆς ποιητήτος τοῦ νέου ὑπουργοῦ, παρέχει δὲ ἀφορμὴν εἰς σοβαρὰς σκέψεις πεὶ τῶν πολιτικῶν παρ' ἡμῖν πραγμάτων. "Οτις ἡλικὴ δὲ πρὸς ἀνόρθωσιν τοῦ ἔξηγερωμένου ἐλληνικοῦ κράτους καὶ ἀποσκυβάλισιν τῆς φαυλικρατίας καὶ ἡθικὴν ἀναστήλωσιν τῆς

λεεινῆς διοικήσεως, δὲν ἀπαιτοῦνται οὕτε μεγαλοφυῖαι οὕτε δια-
βεβοημέναι εἰδικότητες! Ἀρχεῖ νὰ ύπάρχῃ δίλιγη φλοτιμία, δίλιγη
θέλησις, δίλιγη συνειδήσις ἐκ μέρους τοῦ ιθυνόντων τὰ κοινά.
Καὶ ὁ κ. Παναγιωτόπουλος φαίνεται κατέχων, πλὴν τούτων, καὶ
ικανὴν καλαισθησίαν καὶ ἔφεσιν πρὸς τὰ γράμματα καὶ τάσεις φε-
λοπροόδους καὶ ἥθικὴν ἀνεξαρτησίαν, ἀφοῦ ἔγκαινίζει τὸ ύπουρ-
γικὸν αὐτοῦ στάδιον διὰ σειρᾶς τοιούτων εὐφήμων καὶ — ἀς τὸ
εἶπωμαι — πρωτοφανῶς διαβημάτων.

Ἡμεῖς, διερμηνεύοντες τὰ αἰσθήματα τοῦ παρ' ἡμῖν φιλο-
λογοῦντος κόσμου, οὐ τὴν ἐτησίαν ἐν σμικρῷ φυσιογνω-
μίαν παρέχει τὸ ἡμέτερον Ἡμερολόγιον, θλίβομεν τὴν χειρα-
τῶν ἑκτου ύπορυγοῦ καὶ συγχαίρομεν δημοσίᾳ διὰ τὴν ἀγαθὴν
καὶ ἀνακαίνιστικὴν δρᾶσιν του. Θὰ ἐπεθυμοῦμεν δὲ, παρὰ τὴν
μετριοφροσύνην τοῦ ἀγαστοῦ ἀνδρὸς καὶ χάριν τῶν πολυπληθῶν
ἀπανταχοῦ ἀναγνωστῶν τοῦ Ἡμερολογίου νὰ παραθέσωμεν καὶ
τὴν εἰκόνα αὐτοῦ. Ἀτυχῶς ἡ ἔκτυπωσις βαίνει εἰς τὸ πέρας καὶ
δὲν ὑπολείπεται ὁ ἀνάλογος πρὸς τοῦτο χρόνος Ἔπιψυλασσόμεθα
νὰ τὸ πράξωμεν εἰς τὸ προσεχὲς ὅπότε ἀναμφιβόλως θὰ λάθωμεν
ἀφορμὴν νὰ σημειώσωμεν δληγη τὴν ἐπ' αἰστοῖς ἀρξαμένην φιλό-
τιμον καὶ εὔσυνείδητον ύπουργικὴν δρᾶσιν αὐτοῦ.

Ἡδη περιοριζόμεθα νὰ προσθέσωμεν διτὶ ὁ κ. Ἀνδρέας Πανα-
γιωτόπουλος, ἀνήκων εἰς ἔγκριτωτάτην τοῦ Αἰγίου οἰκογένειαν,
ἀντιπροσωπεύει ἐν τῇ Βουλῇ τὴν ἐπαρχίαν Αἴγιαλείας ἀπὸ δε-
καπενταετίας περίπου, διαπρέπει διὰ τὰς εὐθαρσεῖς καὶ ἀμέμπτους
πολιτικάς του ἀρχὰς καὶ ἐδοκιμάσθη πολλάκις ἀπὸ τοῦ βουλευ-
τικοῦ βήματος ὡς εἰς τῶν εὐφραδεστέρων καὶ ἐπιθλητικωτέρων
ὅητόρων. Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του ἀπολαύει ἔξαιρετικῆς ύπολήψεως
καὶ εἰλικρινοῦς ἀγάπης διὰ τὴν ἀλγθῶς ἐκπολιστικὴν ἐν τῇ πο-
λιτικῇ ἀνάμειξιν του, καθόσον, ἔχων ἀπὸ φύσεως καὶ ἀγωγῆς καὶ
μορφώσεως βαθεῖαν τὴν συναίσθησιν τῶν ύποχρεώσεων τοῦ ἐπ'
ἀγαθῷ πολιτεύεσθαι, ἀντεπεξῆλθε μετὰ θάρρους καὶ πεποιθήσεως
κατὰ τῆς αἰσυρᾶς συναλλαγῆς καὶ τῆς ἔξωνήσεως τῶν συνειδή-
σεων, ἀποστέρξας νὰ δημιουργήσῃ ἐκλογικὰ κεφάλαια ύπὸ τοιού-
τους ἀμοιβαίας διαφθορᾶς δρους, εἰς οὓς ὄφειλεται σήμερον ἡ ἀπο-
σύνθεσις καὶ σῆψις τῆς ἐλληνικῆς πολιτείας.